par 342.

Laulu lisa. № 17 juure.

17. Kül mind huoorad hukkuttasid
Litse lapsed leppistasid
Kül mul tuoodi küpsiksida
Ja mul kanti kammeljaida
Annetti mul ahwenaida
Kuli korwa küömenaida
Ola taha ounasida.
Päälaele pähkenaida.
Mina muistin kostin wasta
— № 17 — Ennep mina
annan wööni wüööltä — —
j n e — — — —

№ 7.
Jürg oli Tarma poisikkan
Söittis Tarma tieda müö
Kullad karbissa korisid
Helmed helkisid miega päälle
j n e. — — — —

par. 343.

Armas Hurt!

Ära pane pahaks et mina
selle pikka aiaga ei ole
paremad teile saanud
saatta, olge nönda head ja
walitsege sellestgi wälja
mis kölblik on, ja teadusellé
tarwis lähäb.
Kui looja elu ja terwit
kingib süs ehk loodan weel
möned riismed edespidi
saama.
Kolga ranna wana wara
on mittukorda juba läbi
söeluttud, ja seda mis ma tean
et möni keegi enne mind on
üles kirjuttand seda mina
enam ei kirjutta.